

fælde under Forhold, som er skandaløse, og det er uomtvisteligt, at hvis man for blot en halv Snes Aar tilbage vilde have klaget til Sundhedskommissionen over, at Folk boede saaledes, som adskillige af disse Folk nu nødvendigvis maa bo, vilde Sundhedskommissionen aldeles afgjort øjeblikkelig have taget Affære.

Det ærede Medlem sagde, at den Stilling, som han og det Byraadsflertal, hvortil det ærede Medlem hører, havde taget til Boligloven, ikke var undergaaet nogen Forandring, og dette er naturligvis for saa vidt rigtigt, som man officielt ikke vil vedkende sig, at det, man tilstræbte, ikke er opnaaet ved de Midler, man vilde anvende, og det er jo menneskeligt ikke at ville erkende, at man har taget fejl.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Huslejens Størrelse i Odense sammenlignet med Huslejens Størrelse i Aarhus og kom til det Resultat, at Huslejen i Odense gennemsnitlig ikke var større end Huslejen i Aarhus. Det er overmaade vanskeligt at drage Sammenligninger mellem to Byers Husleje forhold, thi Bebyggelsen i de paagældende Byer er jo ikke ens. Det gælder imidlertid for Odense Bys Vedkommende, at en meget stor Del af Bebyggelsen dér, en stor Del af de Boliger, der er bestemt for den fattige Del af Befolkningen, er overmaade ringe. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, om man kan paa vise tilsvarende Forhold i Aarhus, da jeg ikke har tilstrækkeligt Kendskab til Forholdene i denne By, men jeg er tilbøjelig til at tro, at den ringere Bebyggelse i Odense er procentvis større end i Aarhus. Det afgørende er imidlertid, hvor meget Huslejen er steget i Aarhus, og hvor meget den er steget i Odense, siden man dér ophævede Huslejeruleringen, og i mange Tilfælde kan der i Odense paavises Husleje for højelser, som er urimelige; det vil sikkert ogsaa det ærede Medlem indrømme. Man har ganske vist i Odense gjort Anvendelse af Aagerparagraffen, men det er vanskeligt at komme til at anvende den, thi den enkelte Lejer skal i saa Tilfælde gaa til Retten og sagsøge sin Vært for at faa Huslejen nedsat til det, som skønnes at være rimeligt. Aagerparagraffen har derfor efter min Opfattelse minimal Betydning, fordi Lejerne kun i Nødsfald giver sig i Lag med at sagsøge deres Husværter.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) spurgte mig paa ny om min Stilling til Vinterbyggeriet, navnlig Vinterbyggeriet i Hovedstaden. Jeg er ikke i Stand til at svare anderledes paa det,

end jeg allerede har svaret: at det har min allerstørste Sympati, at man bestræber sig for at faa bygget her i Hovedstaden ogsaa om Vinteren, og jeg kan kun sige til det ærede Medlem, at jeg skal gøre mit bedste for, at Vinterbyggeriet kan komme i Gang ogsaa i Hovedstaden. Men jeg besidder jo, som det ærede Medlem ogsaa selv indrømmede, ikke særlige Magtmidler i saa Henseende.

Endelig maa jeg atter gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at da Staten garanterer sammen med Kommunerne i de aller fleste Tilfælde, men undtagelsesvis alene for de 40 pCt. af den Prioritet, der sættes helt op til 90 pCt. af den paagældende Bygnings Anskaffelsessum, ja, i Virkeligheden op til hele Anskaffelsessummen, idet Kurstabet medregnes — jeg kunde maaske sige: i visse Tilfælde over den virkelige Anskaffelsessum, fordi Kurstabet medregnes — synes det mig rimeligt, at Administrationen paaser, at de Bygninger, som opføres, og som Staten skal tage en saadan Risiko for, opføres paa forsvarlig Maade. Jeg havde egentlig ikke ventet, at det høje Landsting skulde animere Administrationen til at være mild i Bedømmelsen af det Forhold. Det kunde jo dog indtræffe, at Staten kom i den Situation, at Garantien blev effektiv; derom kan man ikke sige noget bestemt, men Muligheden er der. Paa den nu givne Foranledning skal jeg imidlertid have min Opmærksomhed henvendt paa Sagen. Jeg vil blot paa Forhaand sige, at jeg synes ikke, det er rimeligt at slippe Kontrollen overfor disse Bygninger, saa at man bestemte, at Staten har bare at sætte Penge i det, der skal opføres; Staten maa ogsaa paase, at Opførelsen sker paa forsvarlig Maade, og man maa drage Omsorg for, at de Entreprenører, man har til at opføre Bygningerne, gør det for en rimelig Pris. Det er i det hele nødvendigt ved Foretagender af saadan Art, hvor Staten løber en Risiko, at der føres et effektivt Tilsyn, navnlig hvor der er Tale om saa mange Millioner som her.

Det ærede Medlem sagde: Hvorfor skulde Partiet Venstre være imod en Boligregulering? Nej, det maa jeg give det ærede Medlem Ret i. Jeg synes ikke, der er nogen egentlig Grund for Partiet Venstre til at være imod en Beskyttelse for Lejerne, ikke nogen Grund for Venstre til at være imod, at man sikrer Lejerne imod ublu Behandling. Saa meget mindre er der Grund for Venstre til at være imod de Foranstaltninger, her er Tale om for Byernes Vedkommende — for Befolkningen i By-